

A második számú hajójegy-verseny határideje: március 15

Megírtuk, hogy előfizetőjünk versenyünk idejét 1928. március 15-ig meghosszabbítottuk. A versenyről a következőket foglaljuk újból röviden össze:

A verseny díja: Egy darab Winnipegből Budapestig érvényes vasúti hajójegy a C. P. R. Társaság vonalain. A jegy másra is átruházható.

A díjat az nyeri el, aki 1928. március 15-ig a legtöbb új előfizetőt szerzi a Kanadai Magyar Ujság részére. A teljes méltányosság kedvéért úgy ígértük meg mindenki számára a lehetősége, még az is, aki kártevéstől a díjat, hogy a díjat azon öt versenyző között sorsoljuk ki, akik március 15-ig a legtöbb előfizetőt szerezték.

pen át, hogy a jegyet megnyerhesse, mert a nyertes nem feltétlenül az lesz, aki a legtöbb új előfizetőt szerzi, hanem az, akit az öt legtöbb előfizetőt szerző közül kisorsolunk.

Jelenleg a következő öt versenyző áll legjobban:

1. PRASZLICKAI JÁNOS 11 FÉL ÉVESET,
2. HOÓ BERNATH 5 EGÉSZ ÉVES ÉS KÉT FÉL ÉVES,
3. KOVÁCS KÁROLY 6 EGÉSZ ÉVES,
4. KONYHA MIHÁLY 5 EGÉSZ ÉVES,
5. SZALAY ÉS KARAJZ JÓZSEF 3-3 EGÉSZ ÉVESSEL KÖZ-

DENEK AZ ÖTÖDIK HELYERT.

Felkérjük mindazon előfizetőinket, akik ezen sorsolásban részt szándékoznak venni, ha új előfizetőt küldenek be, úgy mindig tudassák, hogy előzőleg hány új előfizetőt küldtek be, mi a nevük azon új előfizetőnek, akiket szerettek s mikor fizették elő.

A verseny eredményét hétről hétre közöljük.

A versenyben részt vesznek mindazok, akik már eddig beküldtek új előfizetőket, de hasonló eséllyel részt vesznek azok is, akik a gyűjtést csak most kezdik meg. — Fel tehát a munkára, mert az idő már rövid március 15-ig!

SULYOS SZERENCSETLENSÉG SPRAGUEN

LAPZARTAKOR ERTESELOUNK, HOGY HÖRCSÖG BALÁZS, SPRAGUEI HONFITARSUNKAT SULYOS

SZERENCSETLENSÉG ERTE FAVA VAGAS KÖZBEN. A KIVAGOTT FA RÁZUHANT ÉS ÖSSZETÖRTE CSONTJAIT. SZERENCSETLEN HONFITARSUNKAT A SZENT BONIFACE KÓRHÁZ VETTE GONDOS ÁPOLÁS ALÁ.

A legnagyobb sas, melyet az utolsó tíz évtizedben Saskatchewan területén lőttek. A szerencsés vadász a Peace River területén ejtette el gyönyörű zsákmányát.

TURRET FINOMRA VAGOTT VIRGINIA DOHÁNY

TURRET

fine cut Virginia
TOBACCO

TARTSA MEG A
KÉPEN JELZETT
KARTYAKAT.
ÉRTÉKES
AJÁNDÉKOT
ADUNK ÉRTE

FABIANNÉ: Magunk közt maraggyon — mer nem akarom, hogy a faluba széthorgyák, hogy (jelentősen) egy kis pénzmag is akad a házán — most alkuszik.

SÁNDOR (hirtelen közbeszó): Hm ... Peggy kár ...

BERECZ (a fiára néz): Mondasz valamit ... (Az asszonyhoz.) Még máma megveszi?

FABIANNÉ: Dehogyan veszi, de hogy veszi. Csak, tuggya elsőbb puhatolódzik ...

BERECZ (megkönnyebbülve): No azért ...

FABIANNÉ (meglepetve): MÉR mondgya kigyelmet? ...

BERECZ (zavarban): Csak azért, hogy ... izé ...

SÁNDOR (türelmetlenül): Tán bemennék ...

BERECZ: Bizony, jó volna, ne vegye zokon ...

FABIANNÉ: Ugyan, ugyan ... (Tessékelf befelé.)

BERECZ: ... mer szólnék valami fontosat ...

FABIANNÉ: Fontosait? ...

BERECZ (zavarban): Tuggya ... (Csönd.) ...

SÁNDOR (lassan, dolyoson): ...

FABIANNÉ (nagy megértéssel): ...

BERECZ (még mindig zavarban): A gyerekek addig tán kint marannának ...

JULI (féltre): Teremtő Istenem, most segícs! ... Ha a Ferkó mégis visszagyűn, oszt a Sándor ...

dort itt tanája az udvaron! ... (Fabiánnéhoz.) Bemegyünk mi is, idesanyám. (Idegesen furakszik a házba.)

FABIANNÉ (alattomosan viszarantja): Mit akarsz, te szerencsétlen?! A bótot elrontany! Takarodsz! ... (Sándorhoz mézeden.) Sándorkám, lelkem, maraggyatok kint, oszt segics a Julinak! ...

(Tuszkolja Bereczet befelé.) Oh ... oh ... oh ... Arra jobbra, szomszid uram, az első szobába (Berecz és Fabiánné jobbra el.)

(Erősen alkonyodik.)

11. JELENET.

Juli, Sándor

(Juli és Sándor a közepén egymással szemben állanak. A legény hetykén rázza a lábát. Juli nézi a földet. Egy percnél kinnos hallgatás után Juli megindul a kert felé, a kut mellett rendezi a ruhát.)

JULI (a hegy felé néz, Magában): Istenem, Istenem, ha mégis visszagyűn ...

SÁNDOR (lassan, dolyoson): ...

JULI (hirtelen kicsuszik a legény keze alól, megfordul): No-no-no! Megérttem a szót úgy is. (Csönd.)

(A házban fellobban a lámpafénye, először a konyhában, aztán a szoba lefüggönyözött ablakára is rácslik a függönyön mozgó árnyak látszanak. A

konyha nyitott ajtajából a fény a sötét udvar közepén élesen ki-váló fénysávban fekszik át.)

SÁNDOR (lefojtva): Tudod, mér gyűttünk?

JULI (meghuzza a vállát in-kább ingerkedve, mint komolyan): Hogy üres kézzel menj-ték haza ...

SÁNDOR (nevet): He-he-he, ... Tele marokkal gyűttünk ám ...

JULI (magában a hegy felé): ...

SÁNDOR (közelebb lép): Mi-vel? ... Hát sok mindennel ...

JULI (közelebb lép): Uram irgalmazz ... ha eljár a szája annak a vén szipirtyónak.

SÁNDOR: Van benne főd, van benne ház, jószág, tisztesség, béke ... No meg egy kendő is akad ...

JULI (pajkosan): Hm. Nagy a markod Sándor ... Más ember keze a kendőt is alig bírja el.

SÁNDOR: Tán nem hiszed el, hogy jó szívvel vagyok hozzád? (Közelit, melegebben.) Hiszen inán az egész falu látta, hogy bolond vagyok, csak te nem akartad látni? ...

JULI (meghuzza a vállát, ká-céran Sándorra néz): A bolondok virágot hordanak a kalapjuk mellett, de földdel, meg házzal nem igen járnak ...

SÁNDOR (leveszi a kalapját): No iszen hoztam azt is ... (Mutatja.) Nézd, minő szép ... A városba vettem ...

JULI (kezébe veszi, csodálótan): Csinált virág ...

Sándor: Nem hervad el!

JULI (elgondolkodik): Sán-

dor, azt mongyák, a virág akkor kezd nyilni, amikor betesszük az imádságos könyvbe ... Ez-zel mit tegyek? ...

SÁNDOR (köszörül a torkát): Nagyon hegyesen beszélsz, Juli ...

Mond, nem járt itt máma az a izé ... (Csönd.) A Ferkó?

JULI (összerezzen): Nem! FÉRKÓ, SÁNDOR (hosszan farkasszemet néznek).

JULI (tördeli a kezét): Fekete-lovas kocsival álmodtam az ic-caka ...

... fehér ruhás jány vót kö-tözve a saroglya után ... a kocsiderékba egy halott ember fekü-
lt ... amerre mentek, meghajoltak a fák ...

FÉRKÓ (Sándorhoz lefojtva): Üzenté, itt vagyok!

JULI (féltre): Mindent elmondott az a fogatlan sárkány!

SÁNDOR (csizmaszárából lassan húzza a kését): Itt vagy? ... (Sötétben közelit Ferkó felé.)

JULI (meglátja Sándor kezében a kését, összerázkódik): Ir-galmas Isten ... (remegve kö-zelít) ... Szörnyet halok ...

FÉRKÓ (lassan veti a tarisznyáját. Majd hirtelen a földre dobja és baltájával förgöget mód-jára Sándorra ront.)

SÁNDOR (magasan tartva a kését Ferkóra veti magát.)

JULI (közbeugrik, sikolt): Megájj! ... (Ferkóhoz.) Ne bántsd! ... (Sándorhoz.) Ne bántsd! ... (Szívére szorítja a zeit, rázza a remület.) Ja-a-j ...

(Csönd.)

(Folytatása következik.)

JULI (szívéhez kap): Mingyán szörnyet halok ... A kertbe ro-pogott az ág ... gyűn ... gyűn (sikolt) gyűn ...

12. JELENET.

Ferkó, Juli, Sándor.

FÉRKÓ (hirtelen betoppan a sövénykapun, fenyegetően szem befordul Sándorral).

JULI (hideglelősen félrehúzó-dik) ... Irgalmas Istenem ...

FÉRKÓ, SÁNDOR (hosszan farkasszemet néznek).

JULI (tördeli a kezét): Fekete-lovas kocsival álmodtam az ic-caka ...

... fehér ruhás jány vót kö-tözve a saroglya után ... a kocsiderékba egy halott ember fekü-
lt ... amerre mentek, meghajoltak a fák ...

FÉRKÓ (Sándorhoz lefojtva): Üzenté, itt vagyok!

JULI (féltre): Mindent elmondott az a fogatlan sárkány!

SÁNDOR (csizmaszárából lassan húzza a kését): Itt vagy? ... (Sötétben közelit Ferkó felé.)

JULI (meglátja Sándor kezében a kését, összerázkódik): Ir-galmas Isten ... (remegve kö-zelít) ... Szörnyet halok ...

FÉRKÓ (lassan veti a tarisznyáját. Majd hirtelen a földre dobja és baltájával förgöget mód-jára Sándorra ront.)

SÁNDOR (magasan tartva a kését Ferkóra veti magát.)

JULI (közbeugrik, sikolt): Megájj! ... (Ferkóhoz.) Ne bántsd! ... (Sándorhoz.) Ne bántsd! ... (Szívére szorítja a zeit, rázza a remület.) Ja-a-j ...

(Csönd.)

(Folytatása következik.)

JULI (szívéhez kap): Mingyán szörnyet halok ... A kertbe ro-pogott az ág ... gyűn ... gyűn (sikolt) gyűn ...

Edmontonban a héten egy autó neki szaladt egy töltőállomás tartógerendájának a azt kiütvén, a háztető rá-szakadt.

A szövettel akarja felvenni az összeköttetést az albertai farmergyűlés

Az albertai farmerek mai gyűlésén az a vélemény jutott kifejezésre, hogy a birodalomnak haladék nélkül újból fel kellene venni a kereskedelmi összeköttetést Szovjetországgal.

H. Young, Millertől — kijelentette, hogy „a kormány feláldozta az ország gazdasági érdekeit egy imperializtikus és reakcionárius gesztusért.”

C. W. Robinson válaszában azt hangsúlyozta, hogy King, miniszter-elnök van olyan jó kanadai, mint a gyűlés bármelyik tagja és ha ő a szaki-tás mellett döntött, egy sa- valószí-nűleg az ország érdekében történt.

H. E. Spencer az ottani parla-ment tagja kijelentette, hogy nem tudja ugyan, miért szakította meg az ország a kereskedelmi összeköttetést a szövettel, de a legközelebbi alka-lommal erre a kérdésre határozott fe-leletet kér.

AZ MAS

— Martin bácsi, ha ön úgy szereti a nőket, miért nem nőül meg? — mondja egy érdeklődő misztiz.

— No ja. Ha valaki a virágokat szereti, még nem kell, hogy kertész-nek menjen — volt az öreg válasza.